26/02/2020

“Η προστασία της Δημιουργίας, Διάλογος πίστεως και γνώσεως”

/ Επικαιρότητα

Με την προτροπή και ευλογία της Α.θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ.Βαρθολομαίου πραγματοποιήθηκε στο Ορθόδοξο Κέντρο στο Σαμπεζύ της Γενεύης το Β΄ διεθνές Επιστημονικό Συμπόσιο, με θέμα: “Η προστασία της Δημιουργίας, Διάλογος πίστεως και γνώσεως”.

Στο συνέδριο συμμετείχαν εκπρόσωποι της Επιστήμης και της Θεολογίας για την κοινή προσέγγιση ή και αξιολόγηση των νεωτέρων Επιστημονικών θεωριών για την αρχή, τη διαστολή και τη λειτουργική συνοχή του κοσμικού Σύμπαντος, ειδικότερα δε για το πλανητικό σύστημα, στο οποίο ανήκει και η γη.

Βασικοί άξονες των εμπεριστατωμένων επιστημονικών εισηγήσεων ήσαν τα επιστημονικά πορίσματα της πειραματικής έρευνας στο Ευρωπαικό Κέντρο Πυρηνικών Ερευνών της Γενεύης(CERN), τόσο για την “Οικολογία του Διαστήματος”, όσο και για την αξιολόγηση των επιστημονικών αυτών ανακαλύψεων ή θεωριών, υπό την προοπτική μάλιστα και της ιουδαιοχριστιανικής παραδόσεως της Γενέσεως για την δημιουργία του ανθρώπου και του κόσμου.

Διαβάστε την επίσημη ανακοίνωση

Τό Β΄ διεθνές Ἐπιστημονικό Συμπόσιο, μέ θέμα: “Ἡ προστασία τῆς Δημιουργίας, Διάλογος πίστεως και γνώσεως”, πραγματοποιήθηκε, μέ τή σεπτή προτροπή καί εὐλογία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, στό Ὀρθόδοξο Κέντρο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (Σαμπεζύ Γενεύης, 20-22 Φεβρουαρίου 2020), μέ τη συμμετοχή ἐξεχόντων ἐκπροσώπων τῆς Ἐπιστήμης καί τῆς Θεολογίας γιά τήν κοινή προσέγγιση ἤ καί ἀξιολόγηση τῶν νεωτέρων Ἐπιστημονικῶν θεωριῶν γιά τήν ἀρχή, τή διαστολή καί τή λειτουργική συνοχή τοῦ κοσμικοῦ Σύμπαντος, εἰδικότερα δέ γιά τό πλανητικό σύστημα, στό ὁποῖο ἀνήκει καί ἡ γῆ.

Βασικοί ἄξονες τῶν ἐμπεριστατωμένων ἐπιστημονικῶν εἰσηγήσεων ἦσαν τά ἐπιστημονικά πορίσματα τῆς πειραματικῆς ἔρευνας στό Εὐρωπαϊκό Κέντρο Πυρηνικῶν Ἐρευνῶν τῆς Γενεύης(CERN), τόσο γιά τήν "Οἰκολογία τοῦ Διαστήματος", ὅσο καί γιά τήν ἀξιολόγηση τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτῶν ἀνακαλύψεων ἤ θεωριῶν, ὑπό τήν προοπτική μάλιστα καί τῆς ἰουδαιοχριστιανικῆς παραδόσεως τής Γενέσεως γιά τήν δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου.

Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἐπιστήμης ἔγκριτοι καθηγητές καί ἐρευνητές (Εὐάγγελος Γαζῆς, Κανάρης Τσίγκανος, Maurizio Bona κ.ἄ.) παρουσίασαν, μέ ἐντυπωσιακή περιγραφική καί εἰκονική προβολή τῶν πειραματικῶν αὐτῶν ἀξιόπιστων πορισμάτων γιά τήν ἀρχή τῆς διαστολῆς τοῦ κοσμικοῦ Σύμπαντος τῶν νεωτέρων σχετικών Ἐπιστημονικῶν θεωριῶν, μέ κύριο μάλιστα ἄξονα τή "Σωματιδιακή Φυσική" καί τά "Πειράματα" στό CERN. Πράγματι, οἱ εὐεργετικές συνέπειες τῶν "Πειραμάτων" αὐτῶν ἦσαν σημαντικές καί πολύτιμες ὄχι μόνο γιά τόν λόγο ἤ τόν τρόπο προστασίας τοῦ Οἰκοσυστήματος τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί γιά τήν προστασία τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου στό κοσμικό Σύμπαν.

Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Θεολογίας εἰσηγητές καθηγητές (Ἀρχιεπίσκοπος Τελμησσοῦ Ἰώβ, Βλάσιος Φειδᾶς, Κωνσταντῖνος Δεληκωσταντῆς, Ghislain Waterlot, Guillermo Kerber κ.ἄ.) ὑποστήριξαν τόσο τή σπουδαιότητα τοῦ Διαλόγου πίστεως καί

γνώσεως, ὅσο καί τήν ἀναγκαιότητα σεβασμοῦ τοῦ Θείου καί τοῦ Φυσικοῦ Δικαίου γιά τήν προστασία τῆς Δημιουργίας, οἱ ὁποῖες ἀπαξιώθηκαν, μετά τή διάσπαση τῆς ἑνότητας τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου τῆς Δύσεως, ὄχι μόνο ἀπό την ἐκκοσμικευμένη ἰδεολογία τῶν πολιτικῶν θεωριῶν καί τῆς καρτεσιανῆς ἐπιρροῆς τῆς μηχανιστικῆς ἑρμηνείας τοῦ φυσικοῦ κόσμου σέ ὅλες σχεδόν τίς νεώτερες φιλοσοφικές τάσεις γιά τόν κυρίαρχο ρόλο τοῦ ἀνθρώπου στό φυσικό του περιβάλλον, ἀλλά καί ἀπό τήν εὐνόητη εὐρήτητα τῆς ἀπηχήσεως τῶν ἐντυπωσιακῶν ἐπιστημονικῶν θεωριῶν διαπρεπῶν μαθηματικῶν, φυσικῶν καί αστρολόγων(Κοπέρνικος, Γαλιλαῖος, Κέπλερ, Νεύτων κ.ἄ.). Ἡ ἀπαξίωση αὐτή κρινόταν ὡς ἀπολύτως ἀναγκαία γιά νά προβληθῆ ἀκρίτως ἡ νέα ἐξήγηση μέ μόνη βάση τούς κανόνες τοῦ “φυσικοῦ” καί ὄχι τοῦ “Θεῖου Νόμου” γιά τήν ἁρμονική κίνηση τῶν οὐρανίων σωμάτων τοῦ ὁρατοῦ κόσμου, ὡς ἐάν θά ἦταν δυνατή μία πλασματική ἤ καί ἀποκλειστική διχοτομική ἀντίθεση μεταξύ τοῦ “Θείου Νόμου” τῆς Δημιουργίας καί τοῦ “Φυσικοῦ Νόμου” τοῦ ὁρατοῦ κόσμου.

Εἶναι λοιπόν ἐντυπωσιακή ἡ ἐτερόκεντρη σύγκλιση τῶν ἐμπεριστατωμένων οἰκολογικῶν προτάσεων ἀφ’ἑνός μέν τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐπιστήμης, μέ κύριο μάλιστα γνώμονα τόσο τίς νέες Ἐπιστημονικές θεωρίες γιά τήν ἀρχή, τή διαστολή καί τή λειτουργία τοῦ κοσμικοῦ Σύμπαντος, κατ’ἀναφοράν πάντοτε πρός τή Γῆ, τή γαλάζια μικρή κουκκίδα τοῦ πλανητικοῦ μάς συστήματος, ἀφοῦ μόνο σέ αὐτή ὑπάρχει ζωή, ὅσο καί τά σχετικά Πειράματα τοῦ CERN γιά τή “Σωματιδιακή Φυσική”, ἀφ’ἑτέρου δέ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Θεολογίας, μέ κύριο μάλιστα γνώμονα τούς τεθειμένους ἀπό τόν ἴδιο τόν Δημιουργό φυσικούς κανόνες γιά τήν ἁρμονική λειτουργία τοῦ κοσμικοῦ Σύμπαντος, κατ’ἀναφοράν πάντοτε πρός τή διήγηση τῆς Γενέσεως γιά τή δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου.

Ὑπό τήν προοπτική λοιπόν αὐτή, οἱ μέν ἐκπρόσωποι τῆς Ἐπιστήμης ὑποστήριξαν, μέ ἰσχυρά μάλιστα ἐπιχειρήματα, ὅτι οἱ νέες Ἐπιστημονικές θεωρίες ὄχι μόνο δέν ἀποκλείουν, ἀλλ' ἀντιθέτως βεβαιώνουν τή θεία ἐντελέχεια τοῦ φυσικοῦ νόμου τοῦ Δημιουργοῦ, οἱ δέ ἐκπρόσωποι τῆς Θεολογίας ἐθεώρησαν αὐτονόητη τήν ἐπιστημονική αὐτή διαπίστωση, ἡ ὁποία ἐνισχύει καί τήν ἀποστολή τῆς Θεολογίας γιά τήν προστασία τῆς ζωῆς στό πλανητικό μας σύστημα καί στό κοσμικό Σύμπαν γενικότερα, μέ ἐπίκεντρο μάλιστα τόν γαλάζιο πλανήτη τῆς Γῆς. Συνεπῶς, ἡ ὀφειλετική μέριμνα γιά τήν προστασία τῆς θείας Δημιουργίας εἶναι πλέον ὄχι μία ἐπιλογή, ἀλλά μία δεσμία ὑποχρέωση τοῦ ἀνθρώπου γιά τή σωτηρία τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου.

Τά κύρια συμπεράσματα τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συμποσίου συνοψίσθηκαν ἀπό τούς διαπρεπεῖς ἐκπροσώπους τῆς Ἐπιστήμης καί τῆς Θεολογίας στίς ἀκόλουθες σημαντικές καί ἐντυπωσιακές διαπιστώσεις, οἱ ὁποῖες καθιστοῦν σαφέστερη καί ἐπιτακτικότερη τήν ἀνάγκη ἄμεσης καί κοινῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν τραγικῶν συνεπειῶν τῆς συνεχοῦς ἐντεινόμενης οἰκολογικῆς κρίσεως γιά τήν ἴδια τή ζωή τοῦ ἀνθρωπου καί τοῦ κόσμου, ἤτοι:

Πρῶτον, οἱ νεώτερες ἐπιστημονικές παρατηρήσεις καί διαπιστώσεις ἐπιβεβαιώνουν πλήρως καί γιά σοβαρούς λόγους τήν μή ὕπαρξη τῶν φυσικῶν

προϋποθέσεων ζωῆς (θερμοκρασία, ἀτμόσφαιρα κ.ἄ.) ὄχι μόνο στο δικό μας πλανητικό σύστημα, ἀλλά καί στό ὅλο διαστημικό Σύμπαν.

Δεύτερον, ὅτι ἡ Γῆ εἶναι ὁ μόνος πλανήτης στό ὅλο διαστημικό Σύμπαν, ὁ ὁποῖος ἔχει ὅλες τίς ἀναγκαῖες φυσικές προϋποθέσεις τόσο γιά τήν ὕπαρξη, ὅσο καί γιά τή συνέχεια τῆς ζωῆς στό ὅλο κοσμικό Σύμπαν, γι’αὐτό ἡ ὅμορφη αὐτή γαλάζια κουκκίδα τῆς Γῆς διασώζει τή ζωή στόν σκοτεινό ὠκεανό τοῦ ἀχανοῦς Διαστήματος. Ἡ Γῆ λοιπόν εἶναι ὁ μόνος κατοικήσιμος πλανήτης στό ἀχανές Σύμπαν, εἶναι ἡ μόνη καί ἡ μοναδική γιά τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου, γι’αὐτό ἄν τήν καταστρέψουμε, τότε κινδυνεύει νά χαθεῖ κάτι τό μοναδικό στό Σύμπαν, ἡ ἴδια ἡ ζωή!

Τρίτον, οἱ ἐπιστημονικές αὐτές διαπιστώσεις κατέστησαν ἐπιτακτικότερη τή στροφή τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας πρός τήν προστασία τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου στόν δοκιμαζόμενο ἀπό τήν καταστροφική μανία τοῦ ἀνθρώπου πλανήτη μας. Ἡ στροφή αὐτή ἐκφράσθηκε μέ τίς ἐπιστημονικές καί τεχνολογικές ἀνακαλύψεις τῆς φυσικῆς, τῆς βιολογίας καί ἄλλων σχετικῶν ἐπιστημῶν, μέ κύριο μάλιστα σκοπό ὄχι μόνο μιᾶς νέας κατανοήσεως τῆς φύσεως καί τῶν διεπόντων αὐτή φυσικῶν νόμων, ἀλλά καί τήν ὀρθή ἐφαρμογή τους τόσο γιά τήν βελτίωση τῆς ποιότητας τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, κυρίως δέ τῆς ὑγείας, ὅσο καί γιά τήν προστασία τοῦ περιβάλλοντος, κυρίως δέ τῆς οἰκολογίας. Ἄλλωστε, ἡ

ὑποστηριζόμενη ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Κέντρο Πυρηνικῶν Ἐρευνῶν (CERN) πολυδιάστατη σχετική ἐπιστημονική ἔρευνα ἐπιβεβαιώνει τήν ἄρρηκτη σχέση τῆς φυσικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν πολύτιμο φυσικό πλούτο τοῦ πλανήτη μας, γι’αὐτό ἡ ἀλόγιστη ἤ καί ἀλαζονική καταστρεπτική μανία τοῦ ἀνθρώπου θά εἶναι καταστροφική καί γιά τή δική του ζωή!

Τέταρτον, οἱ ἔγκριτοι εἰσηγητές καθηγητές τῆς Θεολογίας ἐπικέντρωσαν τίς θεολογικές τους προτάσεις στά κύρια αἴτια τῆς γενέσεως καί τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐπικίνδυνης γιά τόν ἄνθρωπο καί τόν κόσμο οἰκολογικῆς κρίσεως, τήν ὁποία ἀπέδωσαν εὐλόγως στήν ἄκριτη, αὐθαίρετη ἤ καί ἀλαζονική αὐτονόμηση τῶν ἐπιστημονικῶν καί τῶν φιλοσοφικῶν τάσεων ἀπό τήν ἰουδαιοχριστιανική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ αὐτονόμηση αὐτή εἶχε ὡς ἀναπόφευκτη συνέπεια τήν ἄκριτη ἀποϊεροποίηση τόσο τῶν τεθειμένων φυσικῶν κανόνων τῆς ἐντελέχειας τοῦ “Φυσικοῦ Δικαίου” γιά τήν προστασία τῶν φυσικῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὅσο καί τήν αὐθαίρετη ὑποταγή τοῦ φυσικοῦ κόσμου στήν κυρίαρχη καί δυναστική βούληση τοῦ αὐτόνομου ἀνθρώπου τῶν νεωτέρων χρόνων.
Πέμπτον, οἱ εἰσηγητές τῆς Θεολογίας ἀποδέχθηκαν μέ ἐνθουσιασμό τίς Ἐπιστημονικές εἰσηγήσεις γιά τά πορίσματα τῶν νέων Ἐπιστημονικῶν θεωριῶν τόσο γιά τήν ἀρχή, τή διαστολή καί τή λειτουργία τοῦ κοσμικοῦ Σύμπαντος, ὅσο καί γιά τήν πλήρη ἀπόδειξη τῆς μή ὑπάρξεως τῶν ἀναγκαίων φυσικῶν προϋποθέσεων θερμοκρασίας καί ἀτμόσφαίρας γιά τήν ὕπαρξη ζωῆς σέ ἄλλο πλανήτη τοῦ δικοῦ μας πλανητικοῦ συστήματος ἤ καί τοῦ ἀχανοῦς Σύμπαντος. Οἱ ἀδιαμφισβήτητες αὐτές ἐπιστημονικές διαπιστώσεις ἐπιβεβαιώνουν τήν ἀδιαμφισβήτητη ἐντελέχεια τῶν τειθεμένων ἀπό τόν Δημιουργό φυσικῶν νόμων γιά τή λειτουργία τοῦ κοσμικοῦ Σύμπαντος καί δικαιώνουν τούς λόγους τοῦ Lynn White ὅτι, τελικῶς, “παρά τόν Κοπέρνικο, ὅλο τό Σύμπαν κινεῖται γύρω ἀπό τόν μικρό μας πλανήτη” (Οἱ ἱστορικές ρίζες τῆς οἰκολογικῆς κρίσης, 46).